

Мара / Мара хваща ръцѣ и отчаяно ги извива / защо намѣсвамъ името, което... Българно, какъ силно те обичамъ !

И. / Дочулъ тя ѣ думи, добива смѣлость / Мислишъ ли, че азъ я обичамъ по слабо ? Мислишъ ли, че азъ не бихъ далъ животъ за нея ?... Азъ пожертвувахъ най добрия си полководецъ за нея, защото тъй разбирахъ-нима е леко това ! Ако е нужна главата ми Ч и нея ще сложа; нека я взематъ, само ти да бѣдешъ свидѣтелка, че България е избавена отъ гибелъ... Сестро, азъ страдамъ; азъ се мѣча; азъ извършихъ прѣстѣпление, само за нашата хубава татковина.

ара. / огорчено/ Какъ хубаво знаешъ да говоришъ ! Ако би чувствувалъ тъй сполучливо да дѣйствуваши и присъждашъ !

И. Ти ме обвинявашъ въ притворство !

ара. Незнамъ.

И. Тогава нека Богъ ми е на помощъ / Отпуща се на стола изнемогалъ едва поема, като въ припадѣкъ /.

ара. / Приближава го; като да му се притече на помощъ, ала спира се веднага /... ахъ, братко, братко, защо не помисли прѣди да сторивъ това съ Драгомира !

И. / Я изгледва просълзенъ, безъ да каже нищо /.

/ Мълчание /

И. / Къмъ Дрина / Патриархътъ дали така ?

р. Чакай да видя / излиза /

IV

Дълго мълчание.

Мара, схлупела въ шепи лице хълца.

И. / Приближава се и слага ръка на рамото ѣ / Стига! Стига! Ти изплака толкова сълзи, че... вдигни глава и ме погледни. Погледни ме и ще видишъ, че азъ се прѣобразихъ. Твоитѣ сълзи окхлаха душата ми и ме възмогнаха.

ара. / Само хълца /

V

Дрина отваря вратата и влиза Патриарха.

Мара докъ чува стѣпките на патриарха се надига да стане.

Мним. Стой княгиню! Днесъ на тебе трѣбва да стане дѣлъ народъ на крака не ти на мене! почетъ заслужва окази, отъ която зависи бѣдацето на дѣлъ народъ, на нашата скѣпа и оплакана родина !

Мара. Вѣчната тѣга е моя земенъ дѣлъ, твое светѣйшество. Другъ край